

THE BOOK OF AESTHETIC EDUCATION OF THE MODERN SCHOOL

In 1901 Catalan pedagogue Francesc Ferrer i Guàrdia founded the Modern School [Escuela Moderna] in Barcelona, a pedagogic project based on a free, rational, secular, universal and egalitarian education. At a time in which education was under the auspices of the Catholic Church, Ferrer i Guàrdia was influenced by the revolutionary message that anarchists and freethinkers were spreading among the new social groups that were created in the wake of the Industrial Revolution. As part of the school there was also a library, a publishing house, a public lecture room and a series of facilities for extracurricular activities, all aimed at the development of freethinkers as a reaction to the lack of organization of the working class.

Although aesthetic education was not part of Ferrer's programmed curriculum, there are several articles published in the monthly newsletter of the School pointing to the role of the artist in society, and the advantages of including artistic activities in the learning processes. At the death of its founder in 1909, the development of the School was stalled and we can now only wonder what its approach to art would have been like: What artists would have been studied? What texts would have been used? What position would the Modern School have taken in relation to the diversity of artistic and discursive practices of the time? We could also ask ourselves: How can we bring these discourses and questions to the present and update such a valuable legacy despite its being forgotten by the official accounts?

Fernandes' Recently published book *¿Y EL ARTE? – The Book of Aesthetic Education of the Modern School*, sheds light onto the different debates that could form part of Ferrer's pedagogical doctrine in relation to art. In addition, Fernandes sets part of the exhibition space up as an informal classroom, a space functioning as an installation in which joint production, reflection and debate take place, activated by the students of the Master Education in Arts of the Piet Zwart Institute (MEiA) and exhibition visitors alike. Several seminars will be organized in the classroom as well as the jointly organized lecture series *Cartographies of Acting Pedagogically: Working with Liquid Logic*.

In 1901 stichtte de Catalaanse pedagoog Francesc Ferrer i Guàrdia de Moderne School [Escuela Moderna] in Barcelona. Het was een pedagogisch project met onafhankelijk, rationeel, seculair, universeel en egalitair onderwijs als uitgangspunt. In een periode waarin het onderwijs onder auspiciën van de katholieke kerk stond, werd Ferrer i Guàrdia beïnvloed door het revolutionaire idee dat anarchisten en vrijdenkers verspreidden onder de nieuwe sociale bewegingen die in het kielzog van de Industriële Revolutie werden gevormd. De school bevatte onder andere een bibliotheek, een uitgeverij, een openbare ruimte voor lezingen en tal van faciliteiten voor buitenschoolse activiteiten. Door middel van deze voorzieningen zouden vrijdenkers zich kunnen ontwikkelen, als reactie op het gebrek aan organisatie van de arbeiders.

Hoewel kunsteducatie geen deel uitmaakte van Ferrers onderwijsprogramma, werden er in de maandelijkse nieuwsbrief verscheidene artikelen gepubliceerd die ingingen op de rol van de kunstenaar in de samenleving, en ook de voordelen van artistieke activiteiten in het leerproces werden belicht. Na de dood van Ferrer in 1909 kwam de ontwikkeling van de school tot stilstand, waardoor we nu alleen maar kunnen gissen naar de manier waarop de School kunst zou hebben behandeld: welke kunstenaars zouden aan bod komen? Welke teksten zouden worden bestudeerd? Welk standpunt zou de Moderne School hebben ingenomen over de diversiteit van artistieke en discursieve praktijken van destijds? We zouden ons ook kunnen afvragen: hoe kunnen we deze discussies actualiseren, en hoe moderniseren we zo'n waardevolle erfenis, ondanks dat deze in de vergetelheid is geraakt?

¿Y EL ARTE? – The Book of Aesthetic Education of the Modern School, Fernandes' onlangs uitgekomen boek, belicht de verschillende discussies die deel zouden kunnen uitmaken van Ferrers pedagogische beginselen in relatie tot kunst. Daarnaast transformeert Fernandes de tentoonstellingsruimte tot informeel klaslokaal. Deze ruimte, die functioneert als installatie, biedt plaats aan gezamenlijke productie, reflectie en discussie door zowel de studenten van de Master Education in Arts van het Piet Zwart Institute (MEiA) als bezoekers. Er vinden verschillende seminars plaats en de gezamenlijk georganiseerde lezingenserie *Cartographies of Acting Pedagogically: Working with Liquid Logic*.

CARTOGRAPHIES OF ACTING PEDAGOGICALLY: WORKING WITH LIQUID LOGIC

Like so many domains in society that were primarily state funded and state ruled — that is: provided by the state — for roughly 150 years, the educational system is becoming more ‘diverse’, to put it mildly, in the sense that more and more parts of it are being privatized in one way or another. Even when societies manage to still provide people with a collective form of education that gives equal opportunities to all, there are corporate forces outside of the educational system that have taken over considerable amounts of education of children and adults alike. In terms of time, simply put, most adolescents spend more time on gaming and social media than on school work and it would be foolish not to consider this investment in a fundamentally pedagogical way in the sense that people are learning many things through social media and through gaming. They are in a distinct way ‘subjectivized’ by them.

To address issues such as this one, the seminar proposes to explore the potential of a ‘cartographies of acting pedagogically’ especially in relation to art education, within educational systems and outside of them. The aim is to use both the collective intelligence and practices of the participants and theories to come to a concrete model that visualizes the force field that actors are in when wanting to operate pedagogically in the contemporary situation in the domain of art. As the very term ‘cartography’ suggests, we will not only be looking at educational activities in terms of content, let alone in terms of ‘projects’. We will try to work towards a model that can not only visualize things but also *empower* actors because they are able to grasp the socio-economic force field that they are in. The aim, then, is not just to *intervene* in one way or another, but to act in such a way that one is conscious of the factors that underpin a situation, and aware of possibilities of action with a long term effect. In order to render these possibilities visible we will try to think through what ‘liquid logic’ might have to offer here. Such a logic is an alternative to a logic of acting pedagogically that always follows some sort of a base-superstructure model, or that divides communal bodies in compartmentalized sections. Instead we will be looking at possibilities of creating communities that, both on an individual and a collective level, will be able to breathe new life in ideas and practices of autonomy.

Three public lectures and four public seminars constitute the public programme in TENT. The rest of the seminar takes place at the Piet Zwart Institute. *Cartographies of Acting Pedagogically: Working with Liquid Logic* is developed by Prof. Dr. Frans-Willem Korsten (course tutor Master Education in Arts), in cooperation with Priscila Fernandes.

All activities are conducted in English.

Net als veel andere domeinen van de samenleving die ongeveer anderhalve eeuw door de staat werden gefinancierd en bestuurd — oftewel door de staat werden aangeboden — wordt het onderwijssysteem steeds meer ‘divers’, in die zin dat steeds meer onderdelen van het onderwijs worden geprivatiseerd — op welke manier dan ook. Zelfs wanneer het een samenleving lukt om mensen een collectieve vorm van onderwijs te geven die zorgt voor gelijke kansen, zijn er commerciële krachten buiten het onderwijssysteem die grote delen van het onderwijs voor zowel kinderen als volwassenen hebben overgenomen. Kort gezegd besteden jongeren steeds meer tijd aan gamen en sociale media dan aan huiswerk, en het zou dwaas zijn om deze investering als fundamentele pedagogische benadering over het hoofd te zien, in die zin dat sociale media en games in veel opzichten leerzaam kunnen zijn. In bepaalde opzichten worden mensen hierdoor ‘gesubjectieerd’.

Door kwesties als deze aan de orde te stellen onderzoekt het seminar de mogelijkheid van ‘cartographies of acting pedagogically’, in het bijzonder in relatie tot kunstonderwijs, zowel binnen als buiten onderwijssystemen. Het doel is om met behulp van collectieve intelligentie, projecten van de deelnemers en theorie tot een concreet model te komen dat het krachtenveld visualiseert waarin de verschillende actoren op pedagogische wijze actief zijn in de hedendaagse kunst. Zoals de term cartografie suggereert, wordt niet alleen gekeken naar educatieve activiteiten in termen van inhoud, laat staan in termen van ‘projecten’. Er wordt getracht om een model tot stand te brengen dat niet alleen dingen kan visualiseren, maar actoren ook van daadkracht voorziet, omdat ze grip hebben op het sociaaleconomische krachtenveld waarin ze zich bevinden. Het doel is dus om niet *enkel in te grijpen*, maar op zulke wijze te handelen dat men zich zowel bewust is van de factoren die aan een bepaalde situatie onderhevig zijn, als van de concrete mogelijkheden voor de lange termijn. Om deze mogelijkheden te overzien proberen we na te gaan wat ‘liquid logic’ ons in dit opzicht kan bieden. Het is een alternatief voor een ‘logic of acting pedagogically’ die altijd een soort van basis-superstructuurmodel is, of een variant die gemeenschappelijke organen opsplijt in afzonderlijke delen. In plaats daarvan kijken we naar de mogelijkheden voor het tot stand brengen van gemeenschappen die, zowel op individueel als collectief niveau, in staat zijn om nieuw leven te blazen in autonomiepraktijken en -ideeën.

Het publieke programma in TENT bestaat uit drie lezingen en vier seminars. De rest van het seminar vindt plaats op het Piet Zwart Institute. *Cartographies of Acting Pedagogically: Working with Liquid Logic* is samengesteld door Prof. Dr. Frans-Willem Korsten (hoofddocent Master Education in Arts), in samenwerking met Priscila Fernandes.

De voertaal voor alle activiteiten is Engels.

APRIL 23

CARTOGRAPHIES OF ACTING PEDAGOGICALLY: THE LOGIC OF SITUATIONS AND SPACES

INTRODUCTION BY PROF. DR. FRANS-WILLEM KORSTEN

THURSDAY APRIL 23,
19:30 – 22.00

LOCATION: PIET ZWART
INSTITUTE, ROTTERDAM

For the participants of the
Master of Education in Arts

Since the 19th century the political and the artistic avant-gardes have been thinking about the role of art in education in relation to societal circumstances and change, predominantly with the goal of emancipation. The two were dialectically related: in order to change society one had to change education and in order to change education one had to change society. The dynamic depended on an educational system, however, functioned on a national level, and concerned all layers of society. This situation may still exist but is under threat from different sides. Perhaps the current situation can, for parts of the populace, better be described as one of 'demancipation'. Private and public modes of education partly interact but to a larger extent depart from one another. Social inequality is growing. How, in this situation, can we chart the ways in which art can be operative in terms of education?

Vanaf de negentiende eeuw hebben de politieke en artistieke avant-gardes zich — voornamelijk uit emancipatoire overwegingen — beziggehouden met de rol van kunstonderwijs in relatie tot sociale omstandigheden en veranderingen. Ze hadden dan ook een dialectische relatie: om de samenleving te veranderen zou onderwijs moeten veranderen, en omgekeerd was een verandering in de samenleving een voorwaarde voor het veranderen van het onderwijs. Deze dynamiek was afhankelijk van een onderwijssysteem dat op nationaal niveau opereerde,

en alle lagen van de bevolking aanging. Deze situatie bestaat waarschijnlijk nog steeds, maar wordt van alle kanten bedreigd. Wellicht kan de huidige situatie voor bepaalde delen van de bevolking beter worden omschreven als 'demancipatie'. Publieke en private educatievormen werken deels samen, maar hebben in grote mate een verschillend uitgangspunt. Hoe kunnen we, in de huidige situatie, onderzoeken hoe kunst kan functioneren binnen het onderwijs?

MAY 22

WHAT ARE WE UP AGAINST AND WHAT ARE THE POSSIBILITIES?

PUBLIC LECTURE & DEBATE WITH ADELITA HUSNI-BEY AND INE GEVERS

FRIDAY MAY 22,
20:00 – 22:00

LOCATION:
TENT, ROTTERDAM

ADMISSION: FREE
reservations at info@tentrotterdam.nl

What if the aim of art education is not just to educate, or to develop, or to intervene in one way or another, but to act in such a way that one is conscious both of the factors that work against such education and that underpin a situation, and of possibilities of action with a long term effect. How can we start something that will be able to live a life of its own?

Wat als kunstonderwijs niet alleen als doel zou hebben om te onderwijzen, te ontwikkelen of in te grijpen, maar om op zulke wijze te handelen dat men zich zowel bewust is van factoren die dat soort onderwijs tegenwerken en een situatie onderbouwen,

als van mogelijkheden voor maatregelen die ook op de langere termijn effect hebben. Hoe kunnen we iets *beginnen* dat een leven op zichzelf kan leiden?

STUDENT SEMINAR

THE POLITICS OF SPACE AND THE POLITICAL IN SPACE: LINES OF FLIGHT

FRIDAY MAY 22,
14:00 – 17:00

LOCATION:
TENT, ROTTERDAM

OPEN TO THE PUBLIC

Hightech systems are interconnected on a global scale. *The Internet of Things*, for instance, is extending rapidly and gaining more power everyday, to such an extent that we lose oversight. The internal mechanisms of institutions start to lead their own life more and more: services are automated, data are the new currency, efficiency has become the norm and is identified with everyone's proper adjustment to machines. Technology's promise of the *quick fix* is changing power structures everywhere and the appeal of solutionism is stronger than ever. How can we look for alternative ways? How can citizens take charge and reclaim their environment? And how to keep our relations 'human'; or should we reconsider the very notion of humanity in education?

Hightech systemen zijn op globale schaal met elkaar verbonden. Een voorbeeld daarvan is het *Internet of Things*, waarvan we het overzicht verliezen omdat het zich zo snel uitbreidt en steeds meer macht krijgt. De interne mechanismen van instellingen gaan steeds meer een eigen leven leiden: diensten worden geautomatiseerd, data zijn de nieuwe betaalmiddelen, efficiëntie is inmiddels de norm en wordt bepaald door hoe we ons aanpassen aan machines. De belofte van de *quick fix* die van technologie uitgaat verandert machtsstructuren, en de aantrekkingskracht van de korte-termijn oplossing is sterker dan ooit. Hoe kunnen we op zoek gaan naar alternatieven? Hoe kunnen burgers de leiding nemen en hun eigen omgeving terugvoeren? En hoe houden we onze relaties 'menselijk'? Of moeten we de menselijke maat van het onderwijs heroverwegen?

JUNE 4

STRATEGIES OF EMPOWERMENT

PUBLIC LECTURE & DEBATE WITH ANE HJORT GUTTU

THURSDAY, JUNE 4,
20:00 – 22:00

LOCATION:
TENT, ROTTERDAM

ADMISSION: FREE
reservations at info@tentrotterdam.nl

Cartographies are supposed to map first what is where so that we get a better idea of where we are — or how and where we can become. Yet there are others, obviously, who earlier on used cartographies to shape environments, that came to redefine the very space that was and that we consequently have to chart in following the fabrications of others. As an artist, writer and curator based in Oslo, Ane Hjort Guttu has been working with issues of power, empowerment and freedom in the Scandinavian post-welfare state, through video works, picture collections, sculpture and photography. Guttu also writes analytical as well as poetical texts, and several of her projects discuss art and not just the history of architecture but also its modes of empowering people, or blocking their very potential of becoming.

Cartografie is allereerst bedoeld om een bepaalde locatie in kaart te brengen, zodat we een beter beeld krijgen van waar we zijn – en hoe en waar we kunnen komen. Uiteraard zijn er anderen geweest die cartografie hebben gebruikt om een omgeving vorm te geven, die vervolgens de werkelijke ruimte herdefinieerde, waardoor we die nu ook op de kaart moeten zetten bij het maken van andere. Ane Hjort Guttu is kunstenaar, schrijver en curator uit Oslo. Aan de hand van video, fotocollecties,

sculpturen en fotografie heeft ze zich de afgelopen jaren gericht op macht, *empowerment* en vrijheid in de Scandinavische post-verzorgingsstaat. Guttu schrijft zowel analytische teksten als poëzie, en veel van haar projecten richten zich op kunst en architectuur, niet alleen op haar geschiedenis, maar ook op haar mogelijkheid om mensen hun autonomie te geven, of dit potentieel juist te blokkeren.

JUNE 18-19

**PRECARIOUS PEDAGOGIES:
KNOWLEDGE PRODUCTION IN THE
AGE OF COGNITIVE CAPITALISM**

PUBLIC LECTURE & DEBATE WITH JOOST DE BLOOIS

THURSDAY JUNE 18,
20:00-22:00

LOCATION:
TENT, ROTTERDAM

ADMISSION: FREE
reservations at info@tentrotterdam.nl

If we think of new modes of art education in the given situation, should we fall back on formats and models of action that we already know, or should we think in terms of a new logic of action? Can we still think in terms of opposing forces, like classes for instance, or should we consider the forces at play in terms of a logic that can better be described as a form of liquid logic?

Wanneer we nadenken over nieuwe vormen van kunstonderwijs in de huidige omstandigheden, moeten we dan terugvallen op reeds bestaande vormen en actiemodellen, of zouden we eens

moeten denken over nieuwe mogelijkheden? Kunnen we nog steeds denken in termen als 'tegenovergestelde machten', zoals klassen, of moeten we een meer vloeibare dynamiek overwegen?

STUDENT SEMINAR

THE SAFETY OF SPACE, THE SAFETY IN SPACE: EMPOWERMENT AND EMANCIPATION

FRIDAY JUNE 19,
14:00 – 17:00

LOCATION:
TENT, ROTTERDAM

OPEN TO THE PUBLIC

Educational spaces should be spaces where people are safe to learn what they aim to learn, or to develop themselves in perhaps unforeseen directions. How can we think about safety without technologically controlled security, stability without some sort of panopticon? Is safety of space and safety in space an underdeveloped issue in our thinking about art education?

Onderwijsruimtes horen plekken te zijn waarin men ongestoord kan studeren, of zichzelf kan ontwikkelen in wellicht onverwachte richtingen. Hoe kunnen we nadenken over veiligheid zonder technologische bewaking, of stabiliteit zonder panopticum? Zijn 'safety of space' en 'safety in space' onderontwikkelde kwesties in onze ideeën over kunstonderwijs?

JUNE 20-27

STUDENT PRESENTATIONS

STUDENT PRESENTATIONS

SATURDAY JUNE 20 AND 27, 10:00 – 17:00	LOCATION: TENT, ROTTERDAM	OPEN TO THE PUBLIC
---	------------------------------	--------------------

Cartographies depend on mapping, on framing, on visualizing, on perspectives and projections, on charts and graphs, on distributions and flows, on practices and tools. The question is less 'What is it' but rather 'Where is it'? The question is not 'What is existence', but 'Where and how is something able to exist'? The presentations will consist in either performances, visualizations, and other practices that have materialized or have been explored in the seminar.

Cartografie is afhankelijk van het in kaart brengen, omkaderen, visualiseren, en van perspectieven en projecten, tabellen en grafieken, distributie en doorstroming, werkwijzen en instrumenten. De vraag is niet zozeer 'wat is het?' maar eerder

'waar is het?'. Het gaat niet om de vraag 'wat is bestaan?' maar 'waar en hoe kan iets bestaan?'. De presentaties bestaan uit performances en visualisaties, en andere uitingen die in het seminar naar voren zijn gekomen of verkend zijn.

JUNE 20-27

STUDENT PRESENTATIONS

SATURDAY JUNE 20 AND 27,
10:00 – 17:00

LOCATION:
TENT, ROTTERDAM

OPEN TO THE PUBLIC

Cartographies depend on mapping, on framing, on visualizing, on perspectives and projections, on charts and graphs, on distributions and flows, on practices and tools. The question is less 'What is it' but rather 'Where is it'? The question is not 'What is existence', but 'Where and how is something able to exist'? The presentations will consist in either performances, visualizations, and other practices that have materialized or have been explored in the seminar.

Cartografie is afhankelijk van het in kaart brengen, omkaderen, visualiseren, en van perspectieven en projecten, tabellen en grafieken, distributie en doorstroming, werkwijzen en instrumenten. De vraag is niet zozeer 'wat is het?' maar eerder

'waar is het?'. Het gaat niet om de vraag 'wat is bestaan?' maar 'waar en hoe kan iets bestaan?'. De presentaties bestaan uit performances en visualisaties, en andere uitingen die in het seminar naar voren zijn gekomen of verkend zijn.